

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 21. decembra 2011 *

Vo veci C-27/09 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 19. januára 2009,

Francúzska republika, v zastúpení: E. Belliard, G. de Bergues a A. Adam, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

People's Mojahedin Organization of Iran, so sídlom v Auvers-sur-Oise (Francúzsko), v zastúpení: J.-P. Spitzer, advokát, D. Vaughan, QC, a M.-E. Demetriou, barrister,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

Rada Európskej únie,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: S. Boelaert a P. Aalto, splnomocnení zástupcovia,
s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues
(spravodajca), K. Lenaerts a J.-C. Bonichot, sudcovia E. Juhász, G. Arestis, A. Borg
Barthet, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Arabadjiev a C. Toader,

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. septembra 2010,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 14. júla 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Francúzska republika svojím odvolaním navrhuje zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 4. decembra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada (T-284/08, Zb. s. II-3487, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa vyhovel žalobe, ktorú podala People's Mojahedin Organization of Iran (ďalej len „PMOI“), smerujúcej k zrušeniu rozhodnutia Rady 2008/583/ES z 15. júla 2008, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2007/868/ES (Ú. v. EÚ L 188, s. 21, ďalej len „sporné rozhodnutie“), v rozsahu, v akom sa týka PMOI.

Právny rámec

Rezolúcia Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov 1373(2001)

- 2 Dňa 28. septembra 2001 prijala Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov rezolúciu 1373(2001) navrhujúcu stratégiu na boj proti terorizmu všetkými prostriedkami, najmä na boj proti jeho financovaniu. Článok 1 písm. c) tejto rezolúcie

najmä stanovuje, že všetky štáty majú bezodkladne vykonať zmrazenie finančných prostriedkov a iných finančných aktív alebo ekonomických zdrojov osôb, ktoré páchajú alebo sa pokúšajú o spáchanie teroristických činov alebo ktoré sa zúčastňujú na takýchto činoch či napomáhajú ich páchaniu, subjektov patriacich týmto osobám alebo nimi kontrolovaných a osôb a subjektov konajúcich v mene alebo na pokyn týchto osôb a subjektov.

- 3 Táto rezolúcia neuvádza zoznam osôb, na ktoré sa dané obmedzujúce opatrenia majú uplatňovať.

Spoločná pozícia 2001/931/SZBP

- 4 Keďže sa Rada Európskej únie domnievala, že je nevyhnutný akt Spoločenstva na vykonanie rezolúcie 1373(2001), 27. decembra 2001 prijala predovšetkým spoločnú pozíciu 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. ES L 344, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217).
- 5 Článok 1 ods. 1 tejto spoločnej pozície stanovuje:

„Táto spoločná pozícia sa v súlade s ustanoveniami nasledujúcich článkov uplatní na osoby, skupiny a subjekty zapojené do teroristických činov, ktoré sú uvedené na zozname v prílohe.“

- 6 Článok 1 ods. 2 a 3 spoločnej pozície 2001/931 v uvedenom poradí definujú, čo treba rozumieť pod pojmom „osoby, skupiny a subjekty zapojené do teroristických činov“ a pod pojmom „teroristický čin“.
- 7 Článok 1 ods. 4 a 6 tejto spoločnej pozície stanovuje:

„4. Zoznam v prílohe sa vypracuje na základe presných informácií alebo materiálu [skutočností – *neoficiálny preklad*] v príslušnom spise, ktoré uvádzajú, že príslušný orgán prijal rozhodnutie vo vzťahu k dotknutým osobám, skupinám a subjektom bez ohľadu na to, či sa týka podnetu na vyšetrovanie alebo trestné stíhanie za teroristický čin alebo pokus o spáchanie, účasť alebo napomáhanie takéhoto činu, ktoré je založené na závažných dôkazoch alebo záchytných bodoch alebo odsúdení za takéto skutky. Do tohto zoznamu sa môžu zaradiť osoby, skupiny a subjekty, ktoré Bezpečnostná rada OSN identifikovala ako prepojené s terorizmom, a proti ktorým nariadila sankcie.

Na účely tohto odseku ‚príslušný orgán‘ znamená súdny orgán, alebo tam, kde súdne orgány nemajú právomoc v oblasti, na ktorú sa vzťahuje tento odsek, ekvivalentný orgán príslušný pre túto oblasť.

...

6. Mená osôb a subjektov na zozname v prílohe sa budú v pravidelných intervaloch a najmenej raz za šesť mesiacov revidovať, aby sa zabezpečilo, že existujú dôvody pre ich zachovanie na tomto zozname.“

- 8 PMOI bola doplnená do zoznamu uvedeného v prílohe spoločnej pozície 2001/931 na základe spoločnej pozície Rady 2002/340/SZBP z 2. mája 2002, ktorou sa aktualizuje spoločná pozícia 2001/931 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 116, s. 75).
- 9 Zaradenie PMOI do zoznamu uvedeného v prílohe spoločnej pozície 2001/931 bolo následne zachované vo viacerých ďalších rozhodnutiach prijatých Radou podľa článku 1 ods. 6 tejto spoločnej pozície.

Nariadenie (ES) č. 2580/2001

- 10 Dňa 27. decembra 2001 prijala Rada nariadenie (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207).
- 11 Odôvodnenie č. 5 nariadenia č. 2580/2001 stanovuje:

„Je nevyhnutná akcia spoločenstva, aby sa implementovali aspekty [spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky] spoločného stanoviska 2001/931/SZBP.“

12 Článok 2 tohto nariadenia stanovuje:

„1. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6:

- a) všetky fondy, iné finančné aktíva a ekonomické zdroje, ktoré vlastní alebo má v držbe právnická osoba, skupina alebo subjekt zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3 sa zmrazia;

- b) žiadne fondy, finančné aktíva alebo ekonomické zdroje nebudú priamo alebo nepriamo sprístupnené fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, ktoré sú zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3.

2. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6, je zakázané poskytnúť finančné služby fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, zaradeným do zoznamu uvedeného v odseku 3.

3. Rada konajúc jednomyseľne ustanoví, preskúma a zmení a doplní zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa podľa ustanovení stanovených v článku 1 ods. 4, 5 a 6 spoločnej pozície 2001/931/SZBP vzťahuje toto nariadenie...“

13 PMOI bola zaradená do zoznamu uvedeného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 rozhodnutím Rady 2002/334/ES z 2. mája 2002, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a zrušuje sa rozhodnutie 2001/927/ES [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 116, s. 33).

- 14 Následne bola PMOI zachovaná na zozname neskoršími rozhodnutiami Rady prijatými podľa článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, medzi ktorými je aj sporné rozhodnutie.
- 15 PMOI bola z tohto zoznamu odstránená rozhodnutím Rady 2009/62/ES z 26. januára 2009, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2008/583/ES (Ú. v. EÚ L 23, s. 25).
- 16 Odôvodnenie č. 5 rozhodnutia 2009/62 stanovuje:

„Po [prijatí napadnutého rozsudku] jedna skupina nebola zaradená do zoznamu osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 2580/2001.“

- 17 Je nesporné, že skupinou, na ktorú poukazuje toto odôvodnenie, je PMOI.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 18 Na objasnenie prvých okolností, ktoré predchádzali tomuto sporu, bod 1 napadnutého rozsudku odkazuje na rozsudky Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Rada (T-228/02, Zb. s. II-4665, body 1 až 26), a z 23. októbra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada (T-256/07, Zb. s. II-3019, body 1 až 37).

19 V bodoch 1, 2, 12 a 16 už citovaného rozsudku Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Rada sa uvádza:

„1 Zo spisu vyplýva, že [PMOI] bola založená v roku 1965 a dávala si za cieľ nahradenie režimu iránskeho šacha, následne režimu mullahov, demokratickým režimom. V roku 1981 sa podieľala na založení Národnej rady odporu Iránu (NCRI), orgánu, ktorý sa označoval za iránsky ‚exilový parlament odporu‘. V čase vzniku skutkových okolností, z ktorých vychádza tento spor, pozostávala z piatich oddelených organizácií, ako aj jednej nezávislej zložky predstavujúcej militantné krídlo operujúce vnútri Iránu. Podľa vlastného vyjadrenia sa však [PMOI] a všetci jej členovia výslovne vzdali akejkolvek militantnej činnosti od júna 2001 a v súčasnej dobe už nemá žiadnu ozbrojenú zložku.

2 Nariadením z 28. marca 2001 Secretary of State for the Home Department (minister vnútra Spojeného kráľovstva, ďalej len ‚Home Secretary‘) zahrnul [PMOI] na zoznam organizácií zakázaných podľa Terrorism Act 2000 (zákona z roku 2000 o terorizme). [PMOI] podala proti tomuto nariadeniu dva paralelné opravné prostriedky, jedným bolo odvolanie (appeal) pred Proscribed Organisations Appeal Commission (Odvolacia komisia pre zakázané organizácie, POAC) a druhým bol návrh na súdne preskúmanie (judicial review) pred High Court of Justice (England and Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) [Najvyšší súd (Anglicko a Wales), kráľovské sídelné sudcovské oddelenie (správne oddelenie)...].

...

12 Rozsudkom zo 17. apríla 2002 [uvedený súd] zamietol návrh na preskúmanie podaný [PMOI] proti nariadeniu Home Secretary z 28. marca 2001..., domnievajúc

sa v podstate, že POAC bola inštitúciou príslušnou pre vypočutie tvrdení [PMOI], vrátane tvrdení založených na porušení práva byť vypočutá.

...

16 Rozsudkom z 15. novembra 2002 POAC zamietla odvolanie podané [PMOI] proti nariadeniu Home Secretary z 28. marca 2001..., domnievajúc sa, že nič si nevyžadovalo predchádzajúce vypočutie [PMOI] zo strany Home Secretary, keďže takéto vypočutie by navyše bolo nerealizovateľné alebo nežiadúce v rámci právnej úpravy smerujúcej proti teroristickým organizáciám. Podľa toho istého rozhodnutia právny režim Terrorism Act 2000 stanovuje primeranú možnosť na to, aby bolo stanovisko [PMOI] vypočuté pred POAC.“

20 Novšie skutkové okolnosti sporu sú zhrnuté v bodoch 2 až 10 napadnutého rozsudku takto:

„2 Rozsudkom zo 7. mája 2008 Court of Appeal (England & Wales) [odvolací súd (Anglicko a Wales), Spojené kráľovstvo, ďalej len ‚Court of Appeal‘] zamietol žiadosť [Home Secretary] o povolenie podať odvolanie proti rozhodnutiu [POAC] z 30. novembra 2007, ktorým táto komisia vyhovelá odvolaniu podanému proti rozhodnutiu Home Secretary z 1. septembra 2006, ktorým bolo zamietnuté zrušenie zákazu [PMOI] ako organizácie zapojenej do terorizmu, a nariadil Home Secretary, aby parlamentu Spojeného kráľovstva predložil návrh uznesenia (Order), ktorým sa [PMOI] vyčiarkne zo zoznamu organizácií zakázaných v Spojenom kráľovstve podľa Terrorism Act 2000...

3 POAC v tomto rozhodnutí najmä považovala za ‚zvrhlý‘ (perverse) záver Home Secretary obsiahnutý v jeho rozhodnutí z 1. septembra 2006 zamietajúcom zrušenie zákazu [PMOI], podľa ktorého bola žalobkyňa v tomto období aj naďalej

organizáciou ‚zapojenou do terorizmu‘ (concerned in terrorism) v zmysle zákona o terorizme z roku 2000. ...

...

- 5 V citovanom rozsudku Court of Appeal potvrdil posúdenie POAC. Navyše uviedol, že dôverné informácie, ktoré predložil Home Secretary, potvrdzovali jeho záver, že nebolo možné sa rozumne domnievať, že PMOI mala v úmysle sa v budúcnosti vrátiť k teroristickej činnosti.
- 6 Uznesením z 23. júna 2008, ktoré nadobudlo účinnosť 24. júna, preto Home Secretary vymazal PMOI zo zoznamu zakázaných organizácií podľa zákona o terorizme z roku 2000. Tento výmaz schválili aj obe komory parlamentu Spojeného kráľovstva.
- 7 [Sporným rozhodnutím] však Rada napriek tomu ponechala názov [PMOI] spolu s ostatnými na zozname v prílohe [nariadenia č. 2580/2001]...
- 8 Odôvodnenie č. 5 [sporného] rozhodnutia, ktoré sa nesporne týka PMOI, stanovuje:

‚V prípade jednej skupiny Rada prihliadla na skutočnosť, že rozhodnutie príslušného orgánu, ktoré odôvodňovalo zaradenie tejto skupiny na zoznam, stratilo účinnosť 24. júna 2008. Rade však boli oznámené nové skutočnosti týkajúce sa tejto skupiny. Rada sa nazdáva, že tieto nové skutočnosti odôvodňujú zaradenie tejto skupiny na zoznam.‘

- 9 [Sporné] rozhodnutie bolo [PMOI] doručené prostredníctvom listu Rady z 15. júla 2008... V tomto liste Rada okrem iného uvádza:

„Rada opätovne rozhodla o zaradení [PMOI] na zoznam... Rada prihliadla na skutočnosť, že rozhodnutie príslušného orgánu, ktoré slúžilo ako základ pre zaradenie [PMOI] na zoznam, je od 24. júna neplatné. Rade však boli poskytnuté nové informácie týkajúce sa tohto zaradenia. S prihliadnutím na tieto informácie Rada rozhodla, že [PMOI] musí byť zaradená na uvedený zoznam. V dôsledku toho zmenila odôvodnenie.“

- 10 V odôvodnení pripojenom k listu... Rada uviedla:

„[PMOI] je skupina založená v roku 1965 s cieľom zvrhnúť imperialistický režim. Jej členovia sa podieľali na eliminácii niekoľkých tisícok ‚agentov‘ starého režimu a patrili medzi vodcov zodpovedných za zajatie rukojemníkov na americkom veľvyslanectve v Teheráne. Hoci táto skupina bola jednou z najradikálnejších skupín islamskej revolúcie, po jej zákaze začala pracovať v utajení a uskutočnila niekoľko útokov proti existujúcemu režimu v Teheráne. Stála aj za teroristickými útokmi... Členovia tejto organizácie, ktorí žijú v rôznych členských štátoch Európskej únie, sú v súčasnosti stíhaní v súvislosti s trestnou činnosťou zameranou na financovanie ich aktivít. Táto činnosť patrí pod článok 1 ods. 3 písm. a), c), d), f), g), h) a i) spoločnej pozície 2001/931/SBZP a bola vykonaná s cieľom stanoveným v jej článku 1 ods. 3 bod[och] i) a iii).“

Na [PMOI] sa vzťahuje článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001.

V apríli 2001 prokuratúra s pôsobnosťou vo veciach terorizmu pri Tribunal de grande instance v Paríži začala trestné stíhanie vo veci ‚zdrúzovania na účely prípravy teroristických aktov‘ podľa francúzskeho zákona 96/647 z 22. júla 1996. Vyšetovania vykonané počas tohto trestného stíhania sa napokon zamerali na údajných členov [PMOI] z dôvodu série trestných činov, ktoré boli priamo alebo subsidiárne spojené s kolektívnou činnosťou, ktorá mala za cieľ závažným spôsobom narúšať verejný poriadok prostredníctvom zastrašovania a teroru. Okrem uvedeného obvinenia sa vyšetovanie zameriavalo aj na ‚financovanie teroristickej skupiny‘ podľa francúzskeho zákona 2001/1062 z 15. novembra 2001 o bezpečnosti v každodennom živote.

Dňa 19. marca 2007 a 13. novembra 2007 prokuratúra s pôsobnosťou vo veciach terorizmu v Paríži vzniesla dodatočné obvinenia voči údajným členom [PMOI]. Toto stíhanie bolo odôvodnené potrebou preskúmať ďalšie skutočnosti, ktoré vyšli najavo počas vyšetovania v rokoch 2001 až 2007. Boli zamerané najmä na obvinenia z ‚legalizácie priamych alebo nepriamych príjmov pochádzajúcich z podvodného konania proti mimoriadne zraniteľným osobám a organizovaného podvodu‘ v spojení s teroristickou činnosťou podľa francúzskeho zákona 2003/706 z 2. augusta 2003.

Príslušný orgán preto v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 prijal rozhodnutie voči [PMOI].

Rada berie na vedomie, že uvedené trestné stíhanie ešte neboli ukončené a v roku 2007 boli rozšírené v rámci boja proti finančným operáciám teroristických

skupín. Zastáva názor, že dôvody na zaradenie [PMOI] na zoznam osôb a subjektov, ktoré podliehajú opatreniam podľa článku 2 ods. 1 a 2 nariadenia č. 2580/2001, ešte stále existujú.

Na základe posúdenia týchto skutočností Rada rozhodla, že [PMOI] má aj naďalej podliehať opatreniam stanoveným v článku 2 ods. 1 a 2 nariadenia č. 2580/2001.“

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

²¹ Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 21. júla 2008 PMOI podala žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia, pričom navrhovala, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom sa jej týkalo, a

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

²² Francúzskej republike a Európskej komisii bol povolený vstup do konania ako vedľajším účastníkom, ktorí v konaní podporujú návrhy Rady.

- 23 PMOI na podporu svojich návrhov uviedla v podstate päť žalobných dôvodov, z ktorých prvý sa zakladal na zjavne nesprávnom posúdení, druhý na porušení článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a pravidiel týkajúcich sa dôkazného bremena, tretí na porušení práva na účinnú súdnu ochranu, štvrtý na porušení práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia a piaty na zneužití právomoci alebo konania.
- 24 Pokiaľ ide o štvrtý žalobný dôvod založený na porušení práva na obhajobu, Súd prvého stupňa v bode 36 napadnutého rozsudku uviedol, že je nesporné, že Rada prijala napadnuté rozhodnutie bez toho, aby predtým PMOI oznámila novú informáciu alebo nové skutočnosti v spise, o ktorých sa domnievala, že odôvodňovali ponechanie PMOI na zozname uvedenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, konkrétne informácie týkajúce sa trestného stíhania vedeného prokuratúrou s pôsobnosťou vo veciach terorizmu pri Tribunal de grande instance v Paríži v apríli 2001 a dvoch dodatočných obvinení vznesených v marci a novembri 2007. Súd prvého stupňa doplnil, že *a fortiori* Rada neumožnila PMOI, aby pred prijatím sporného rozhodnutia účinne vyjadrila svoje stanovisko.
- 25 Súd prvého stupňa z toho v bode 37 napadnutého rozsudku vyvodil, že bolo potrebné konštatovať, že pokiaľ ide o dodržanie práva na obhajobu, pri prijatí napadnutého rozhodnutia boli porušené zásady stanovené najmä v bodoch 120, 126 a 131 už citovaného rozsudku Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Rada.
- 26 Okrem toho Súd prvého stupňa v bodoch 39 až 44 napadnutého rozsudku po prvé preskúmal tvrdenie Rady, že mohla dôvodne takto konať z dôvodu osobitnej situácie, v ktorej sa v danom prípade nachádzala, predovšetkým vzhľadom na naliehavosť, s akou bolo potrebné prijať sporné rozhodnutie.

- 27 V tejto súvislosti sa Súd prvého stupňa v bode 40 napadnutého rozsudku domnieval, že údajná naliehavosť sa vôbec nepreukázala.
- 28 Súd prvého stupňa uviedol, že od 7. mája 2008, t. j. od vynesenia rozsudku Court of Appeal, ktorým sa pre Radu definitívne skončila možnosť opierať sa o uznesenie Home Secretary z 28. marca 2001, do 15. júla 2008, t. j. do prijatia sporného rozhodnutia, uplynuli viac ako dva mesiace. Rada v tejto súvislosti nevysvetlila, prečo nemohla prijať potrebné kroky ihneď po 7. máji 2008 s cieľom buď odstrániť PMOI zo zoznamu uvedeného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, alebo ju na tomto zozname ponechať na základe nových skutočností.
- 29 Súd prvého stupňa sa okrem toho v bode 41 napadnutého rozsudku domnieval, že aj keby tieto nové skutočnosti Rade neboli až do júna 2008 známe, nevysvetľuje to, prečo sa nemohli zasláť aj PMOI, ak mala Rada v úmysle ich proti PMOI použiť.
- 30 Súd prvého stupňa dodal, že hoci Rada vo svojich pripomienkach vo veci, v ktorej bol vyhlásený už citovaný rozsudok z 23. októbra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada, výslovne uviedla, že mala v úmysle naliehavo prijať stanovisko k „novým skutočnostiam“, ktoré sa dozvedela, daná inštitúcia tieto skutočnosti neoznámila PMOI, pričom neuviedla nijakú skutkovú ani právnu prekážku, ktoré by jej v tom bránili, hoci pri už citovanom rozsudku Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Rada Súd prvého stupňa zrušil jedno z predchádzajúcich rozhodnutí Rady práve na základe toho, že pred prijatím rozhodnutia neoznámila skutočnosti, z ktorých vychádzala.
- 31 V bode 42 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa uviedol, že rozsudok Court of Appeal zo 7. mája 2008 ani uznesenie Home Secretary z 23. júna 2008 nemali priamy ani bezprostredný účinok na rozhodnutie Rady 2007/868/ES z 20. decembra 2007, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje

rozhodnutie 2007/445/ES (Ú. v. EÚ L 340, s. 100), ktoré bolo vtedy uplatniteľné, pričom toto rozhodnutie zostalo v platnosti s právnou záväznosťou zákona z dôvodu prezumpcie platnosti aktov Únie, o ktorej sa predpokladá, že existuje dovtedy, kým rozhodnutie nebolo zrušené orgánom, ktorý ho prijal, zrušené na základe žaloby o neplatnosť alebo vyhlásené za neplatné v dôsledku návrhu na začatie prejudiciálneho konania alebo námietky nezákonnosti.

- 32 Súd prvého stupňa po druhé zamietol tvrdenie Rady, že odôvodnenie, ktoré bolo oznámené PMOI, umožňovalo dodržať právo na obhajobu tejto organizácie.
- 33 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa v bode 46 napadnutého rozsudku uviedol, že uvedená argumentácia vyplýva z pomýlenia si zaručenia práva na obhajobu v rámci samotného správneho konania so zaručením práva na účinné súdne preskúmanie aktu spôsobujúceho ujmu, ktorý bol prijatý na konci tohto konania.
- 34 Súd prvého stupňa na základe toho dospel v bode 47 napadnutého rozsudku k záveru, že keďže štvrtý žalobný dôvod bol dôvodný, bolo potrebné sporné rozhodnutie zrušiť v rozsahu, v akom sa týkalo PMOI.
- 35 V bode 48 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa uviedol, že napriek tomu, že za týchto okolností už nebolo nevyhnutné rozhodovať o ostatných žalobných dôvodoch, preskúmal ešte aj druhý a tretí žalobný dôvod pre ich význam vzhľadom na základné právo na účinnú súdnu ochranu.
- 36 Pokiaľ ide o tieto dôvody, Súd prvého stupňa dospel v bode 78 napadnutého rozsudku k záveru, že jednak sa dostatočne právne nepreukázalo, že sporné rozhodnutie bolo prijaté v súlade s ustanoveniami článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 a článku 2

ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, a jednak samotné okolnosti jeho prijatia porušovali základné právo PMOI na účinné súdne preskúmanie.

- 37 Súd prvého stupňa preto v bode 79 napadnutého rozsudku rozhodol, že druhý a tretí žalobný dôvod boli dôvodné.

Návrhy účastníkov konania v konaní o odvolaní

- 38 Francúzska republika v odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok a

- s konečnou platnosťou rozhodol vo veci tak, že zamietne žalobu PMOI alebo vráti vec Všeobecnému súdu.

- 39 PMOI navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že odvolanie je neprípustné,

- subsidiárne rozhodol, že nie je nevyhnutné rozhodnúť o tomto odvolaní,

— subsidiárne v druhom rade odvolanie zamietol a

— v každom prípade zaviazal odvolateľku na náhradu trov konania, ktoré vznikli odporkyni.

O odvolaní

- ⁴⁰ Francúzska republika predkladá tri odvolacie dôvody založené na tom, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia zásad týkajúcich sa práva na obhajobu, článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 a zásad týkajúcich sa práva na účinnú súdnu ochranu.

O prípustnosti odvolania

Argumentácia účastníkov konania

- ⁴¹ PMOI pripomína, že sporné rozhodnutie bolo zrušené a nahradené rozhodnutím 2009/62, ktoré túto organizáciu už neuvádza na zozname uvedenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, a tvrdí, že záujem Francúzskej republiky na tomto konaní už zanikol, a preto je toto odvolanie neprípustné. Subsidiárne tvrdí, že Súdny dvor by mal odmietnuť rozhodnúť o tomto odvolaní, pretože je bezpredmetné.

- 42 Francúzska republika sa domnieva, že odvolanie je prípustné, a v tejto súvislosti najmä tvrdí, že podľa článku 56 tretieho odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie záujem na konaní nemusí odôvodňovať.

Posúdenie Súdny dvorom

- 43 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že existencia záujmu odvolateľa na konaní predpokladá, že odvolanie by svojím výsledkom mohlo priniesť prospech účastníkovi, ktorý ho podal (pozri najmä rozsudok z 3. septembra 2009, Moser Baer India/Rada, C-535/06 P, Zb. s. I-7051, bod 24 a citovanú judikatúru).
- 44 V každom prípade, keďže Francúzska republika vstúpila do konania pred Súdom prvého stupňa ako vedľajší účastník konania, z druhého odseku článku 56 Štatútu Súdneho dvora vyplýva, že tento členský štát môže podať odvolanie napriek tomu, že sa ho rozhodnutie Súdu prvého stupňa priamo nedotýka.
- 45 Z tretieho odseku toho istého článku vyplýva, že členské štáty bez ohľadu na to, či boli účastníkmi prvostupňového konania, nemusia preukazovať záujem na konaní, aby mohli podať odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa (rozsudok z 8. júla 1999, Komisia/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Zb. s. I-4125, bod 171).
- 46 Okrem toho na rozdiel od tvrdenia PMOI sa toto odvolanie nestalo bezpredmetným na základe toho, že sporné rozhodnutie zaraďujúce PMOI do zoznamu uvedeného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 bolo zrušené a nahradené rozhodnutím 2009/62, ktoré túto organizáciu v súvislosti s napadnutým rozsudkom už neuvádza v aktualizovanom znení daného zoznamu.

- 47 Jednak, ak by mal Súdny dvor vyhovieť odvolaniu a zamietnuť žalobu o neplatnosť podanú PMOI v prvostupňovom konaní proti spornému rozhodnutiu, vyplývalo by z toho, ako správne uviedla Francúzska republika, že toto rozhodnutie by bolo uvedené opäť do platnosti v právnom poriadku Únie v období od 16. júla 2008, t. j. od nadobudnutia účinnosti sporného rozhodnutia, do 27. januára 2009, čiže do nadobudnutia účinnosti rozhodnutia 2009/62, ktorým sa bez retroaktívneho účinku zrušilo sporné rozhodnutie a PMOI bola odstránená zo zoznamu uvedeného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001.
- 48 Jednak sa nezdá, že by prijatie rozhodnutia 2009/62 malo za následok skončenie sporu medzi účastníkmi konania a že by sa odvolanie z tohto dôvodu stalo bezpredmetným (pozri analogicky najmä uznesenie z 1. decembra 2004, ÚHVT/Zapf Creation, C-498/01 P, Zb. s. I-11349, bod 12).
- 49 Francúzska republika totiž naďalej zastáva názor, že zaradenie PMOI sporným rozhodnutím do zoznamu uvedeného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 bolo dôvodné, a okrem toho pred Súdnym dvorom tvrdí, že má naďalej záujem, aby pochybenia, ktorých sa v napadnutom rozsudku dopustil Súd prvého stupňa, boli uznané Súdnym dvorom, na základe čoho by mohla vyzvať Radu o opätovné zaradenie PMOI do tohto zoznamu.
- 50 Za týchto okolností odvolanie nie je bezpredmetné a Súdny dvor o ňom musí rozhodnúť.

O veci samej

O prvom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení zásad týkajúcich sa práva na obhajobu

— Argumentácia účastníkov konania

- ⁵¹ Francúzska republika Súdu prvého stupňa vytýka, že v bode 37 napadnutého rozsudku rozhodol, že pri prijatí sporného rozhodnutia bola porušená zásada práva na obhajobu, pretože Rada toto rozhodnutie prijala bez toho, aby predtým PMOI oznámila nové informácie alebo nové skutočnosti v spise, o ktorých predpokladala, že odôvodňovali ponechanie PMOI na zozname uvedenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001.
- ⁵² Z judikatúry Súdneho dvora podľa Francúzskej republiky vyplýva, že z nevyhnutnosti vopred oznámiť opatrenia o zmrazení finančných prostriedkov existujú výnimky, predovšetkým v prípade, ak by také oznámenie bolo na úkor účinnosti daných obmedzujúcich opatrení (rozsudok z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, Zb. s. I-6351, body 339 až 341).
- ⁵³ Francúzska republika tvrdí, že pri prijatí sporného rozhodnutia zjavne existovala hrozba prerušenia platnosti opatrenia o zmrazení finančných prostriedkov patriacich organizácii PMOI, a teda riziko, že by to bolo na úkor účinnosti takého opatrenia.

- 54 Vzhľadom na uznesenie z 23. júna 2008, ktoré nadobudlo účinnosť hneď nasledujúci deň, Home Secretary vymazal meno organizácie PMOI zo zoznamu zakázaných organizácií podľa zákona o terorizme z roku 2000, lebo uznesenie Home Secretary z 28. marca 2001, ktoré je rozhodnutím kompetentného orgánu, na základe ktorého bolo prijaté rozhodnutie 2007/868, už nemohlo byť základom na zaradenie PMOI do zoznamu uvedeného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, inak by to bolo v rozpore s článkom 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931.
- 55 Francúzska republika dodáva, že hoci dané uznesenie z 23. júna 2008 nemalo priamy a bezprostredný účinok na rozhodnutie 2007/868, nič to nemení na skutočnosti, že Rada nemohla pripustiť pretrvávanie situácie, v ktorej by sa uvedené rozhodnutie nezakladalo na žiadnom základe, ale mala z neho čo najskôr vyvodit' dôsledky.
- 56 Keďže Rade boli 9. júna 2008 doručené nové skutočnosti zo strany francúzskych orgánov, konkrétne informácia z 9. apríla 2001 o začatí trestného stíhania 17 osôb považovaných za členov PMOI, ako aj informácia o začatí vyšetrovania 24 osôb, ktoré podľa týchto orgánov odôvodňovali žiadosť o zaradenie PMOI do zoznamu uvedeného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, Rada s cieľom zabezpečiť účinnosť sankcií nemohla dopustiť nijaké prerušenie v zmrazení finančných prostriedkov, a teda musela čo najskôr prijať nové rozhodnutie o zaradení PMOI do tohto zoznamu.
- 57 Francúzska republika navyše dodáva, že v súlade s článkom 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 bola Rada na konci júna 2008 povinná čo najskôr opätovne preskúmať uvedený zoznam, tak ako bol stanovený v rozhodnutí 2007/868.

58 PMOI tvrdí, že Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku správne zamietol túto argumentáciu Rady, ktorú Rada zopakovala v prejednávanej odvolaní, keď usúdil, že vzhľadom na okolnosti v prejednávanej veci Rada nesmela opomenúť oznámiť nové skutočnosti, pričom ako odôvodnenie uviedla len to, že v prípade ich oznámenia by mohlo dôjsť k riziku prerušenia v zmrazení finančných prostriedkov organizácie PMOI. Posúdenie Súdu prvého stupňa sa navyše zakladalo na skutkových okolnostiach, ktoré podľa jej tvrdenia v rámci odvolania nemožno napadnúť.

— Posúdenie Súdny dvorom

59 Súd prvého stupňa v bodoch 36 a 37 napadnutého rozsudku rozhodol, že Rada prijatím sporného rozhodnutia bez toho, aby najskôr oznámila PMOI nové informácie alebo nové skutočnosti v spise, ktoré podľa nej odôvodňovali ponechanie PMOI na zozname uvedenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, ako aj *a fortiori* tým, že PMOI neumožnila, aby pred prijatím sporného rozhodnutia účinne vyjadrila svoje stanovisko, porušila zásady týkajúce sa dodržiavania práva na obhajobu uvedené najmä v bodoch 120, 126 a 131 už citovaného rozsudku Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Rada.

60 Zásady, na ktoré v tejto súvislosti poukázal Súd prvého stupňa a ktoré Francúzska republika nespochybnila, vyplývajú aj z judikatúry Súdneho dvora [v rámci nariadenia Rady (ES) č. 881/2002 z 27. mája 2002, ktoré ukladá niektoré špecifické obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Káida a Talibanom a ruší nariadenie Rady (ES) č. 467/2001, ktoré zakazuje vývoz určitého tovaru a služieb do Afganistanu, posilňuje zákaz letov a rozširuje zmrazenie finančných prostriedkov a ďalších finančných zdrojov vo vzťahu k Talibanu v Afganistane (Ú. v. ES L 139, s. 9; Mím. vyd. 18/001, s. 294), pozri rozsudok Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, už citovaný, body 338 až 341].

- 61 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Rada v prípade prvého rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov nie je povinná dotknutej osobe alebo subjektu vopred oznámiť dôvody, pre ktoré chce zaradiť meno tejto osoby alebo subjektu do zoznamu uvedeného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001. Také opatrenie, aby neprišlo o svoju účinnosť, totiž musí mať na základe svojej povahy možnosť využiť účinnok prekvapenia a uplatniť sa ihneď. V takom prípade v zásade stačí, ak inštitúcia oznámi dôvody dotknutej osobe alebo subjektu a poskytne im právo byť vypočutý zároveň alebo hneď po prijatí rozhodnutia.
- 62 Naopak v prípade každého ďalšieho rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, ktorým sa meno osoby alebo subjektu už zaradeného do zoznamu uvedeného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 na tomto zozname ponechá, tento účinok prekvapenia na zabezpečenie účinnosti opatrenia nie je nevyhnutný, takže pred prijatím takého rozhodnutia v zásade musia byť dotknutej osobe alebo subjektu oznámené skutočnosti uplatnené proti nim a takisto musí byť dotknutej osobe alebo subjektu poskytnutá možnosť byť vypočutý.
- 63 V napadnutom rozsudku Súd prvého stupňa uplatnil tieto zásady na uvedený prípad a správne usúdil, že vzhľadom na to, že sporným rozhodnutím bolo meno PMOI ponechané na zozname uvedenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, čo bol zoznam, na ktorom sa nachádzala od svojho prvého zaradenia 3. mája 2002 na základe rozhodnutia 2002/334, Rada nemohla, ako to však v prejednávanej veci urobila, oznámiť nové dôkazy v neprospech, ktoré boli uplatnené proti PMOI, až zároveň s prijatím sporného rozhodnutia. Rada mala nevyhnutne zabezpečiť dodržanie práv na obhajobu PMOI, čiže oznámiť skutočnosti uplatnené proti nej a zabezpečiť výkon práva byť vypočutý pred prijatím daného rozhodnutia.
- 64 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, ako uviedla generálna advokátka v bode 103 svojich návrhov, že ochrana, ktorá sa zakladá na požiadavke oznámenia dôkazov v neprospech a práva predložiť pripomienky pred prijatím opatrenia, akým je sporné rozhodnutie

vedúce k uplatneniu obmedzujúcich opatrení, je základnou a nevyhnutnou súčasťou práva na obhajobu. To platí tým skôr, že takéto opatrenia majú významný vplyv na práva a slobody osôb a skupín, ktorých sa týkajú.

- 65 Účelom pravidla, podľa ktorého sa príjemcovi rozhodnutia nepriaznivo zasahujúceho do jeho právneho postavenia musí umožniť, aby pred prijatím rozhodnutia predložil pripomienky, je totiž to, aby príslušný orgán rovnako účelne prihliadol na všetky relevantné skutočnosti. S cieľom zaručiť účinnú ochranu dotknutej osoby je účelom pravidla predovšetkým to, aby táto osoba mohla opraviť chybu alebo uviesť také skutočnosti týkajúce sa jej osobného stavu, ktoré môžu ovplyvniť prijatie rozhodnutia, jeho neprijatie alebo jeho prijatie s odlišným obsahom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 2008, *Sopropé*, C-349/07, Zb. s. I-10369, bod 49).
- 66 Toto základné právo na dodržiavanie práva na obhajobu počas konania pred prijatím obmedzujúceho opatrenia, akým je sporné rozhodnutie, je navyše výslovne zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv Európskej únie, ktorá má podľa článku 6 ods. 1 ZEÚ rovnakú právnu silu ako zmluvy.
- 67 Hoci z uvedeného základného práva, ako bolo pripomenuté v bode 61 tohto rozsudku, je prípustná výnimka, pokiaľ ide o prvé rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, táto výnimka je odôvodnená potrebou zabezpečiť účinnosť opatrení o zmrazení finančných prostriedkov a v konečnom dôsledku naliehavými dôvodmi týkajúcimi sa bezpečnosti Spoločenstva a jeho členských štátov, ako aj udržiavania ich medzinárodných vzťahov (pozri v tomto zmysle rozsudok *Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia*, už citovaný, bod 342).

- 68 V bodoch 39 až 44 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa napriek tomu preskúmal tvrdenie Rady, že táto inštitúcia mohla dôvodne oznámiť nové dôkazy v neprospech, ktoré boli uplatnené proti PMOI, zároveň s prijatím sporného rozhodnutia, a nie pred jeho prijatím, bez ohľadu na skutočnosť, že nešlo o prvé rozhodnutie o zmrazení finančných prostriedkov z dôvodu osobitnej situácie, v ktorej sa táto inštitúcia v danom prípade nachádzala, presnejšie z dôvodu naliehavosti, s akou bolo potrebné prijať sporné rozhodnutie.
- 69 Túto argumentáciu v podstate prebrala Francúzska republika v rámci svojho odvolania.
- 70 Súd prvého stupňa však jednak usúdil, že od 7. mája 2008, t. j. od momentu vyhlásenia rozsudku Court of Appeal, sa s konečnou platnosťou skončila možnosť opierať sa o uznesenie Home Secretary z 28. marca 2001 ako o rozhodnutie príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, s cieľom ponechať PMOI na zozname uvedenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001. Navyše uznesením z 23. júna 2008, ktoré nadobudlo účinnosť nasledujúci deň, Home Secretary na základe tohto rozsudku vymazal PMOI zo zoznamu zakázaných organizácií podľa zákona o terorizme z roku 2000.
- 71 Je nesporné, že 9. júna 2008 Francúzska republika doručila Rade nové skutočnosti týkajúce sa súdnych konaní začatých vo Francúzsku proti osobám považovaným za členov PMOI, pričom tento členský štát o daných informáciách predpokladal, že mohli odôvodniť ponechanie dotknutej organizácie na zozname uvedenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001.
- 72 V tejto súvislosti treba uviesť, že Rada teda musela vo veľmi krátkom čase preskúmať tieto nové skutočnosti, aby mohla rozhodnúť, či môžu predstavovať rozhodnutie príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, na základe ktorého je možné ponechať PMOI na uvedenom zozname, alebo či táto skupina musí byť z tohto zoznamu ihneď odstránená.

- 73 Je síce pravda, ako tvrdí Francúzska republika, že Rada nemohla prinajmenšom od 24. júna 2008 pripustiť pretrvávanie situácie, v ktorej sa rozhodnutie 2007/868 nezakladalo na žiadnom základe, ale mala z neho čo najskôr vyvodiť dôsledky; nič to však nemení na tom, ako navyše tento členský štát pripúšťa a ako správne uviedol Súd prvého stupňa v bode 42 napadnutého rozsudku, že ani rozsudok Court of Appeal zo 7. mája 2008, ani uznesenie Home Secretary z 23. júna 2008 nemali priamy a bezprostredný účinok na rozhodnutie 2007/868, ktoré v tom čase platilo.
- 74 Rozhodnutie 2007/868 ostalo platné na základe prezumpcie zákonnosti aktov inštitúcií Únie, pričom z tejto prezumpcie vyplýva, že také akty majú právne účinky dovtedy, kým neboli zrušené orgánom, ktorý ich prijal, zrušené na základe žaloby o neplatnosť alebo vyhlásené za neplatné v dôsledku návrhu na začatie prejudiciálneho konania alebo námietky nezákonnosti (pozri najmä rozsudok z 12. februára 2008, CELF a Ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, Zb. s. I-469, bod 60, ako aj citovanú judikatúru).
- 75 Preto aj vzhľadom na zásadnú dôležitosť, ktorú, ako bolo uvedené v bodoch 64 a 65 tohto rozsudku, treba pripísať dodržiavaniu práva na obhajobu v konaní pred prijatím rozhodnutia, akým je sporné rozhodnutie, Súd prvého stupňa sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 39 a 43 napadnutého rozsudku usúdil, že Rada nepreukázala, že sporné rozhodnutie bolo potrebné prijať tak naliehavo, že by táto inštitúcia nemohla PMOI oznámiť nové skutočnosti, ktoré boli proti nej uplatnené, a že jej nemohla umožniť ústne sa k nim vyjadriť pred prijatím sporného rozhodnutia.
- 76 Zo všetkých týchto úvah vyplýva, že prvý odvolací dôvod nie je dôvodný.

O druhom a treťom odvolacom dôvode

- 77 Druhý a tretí odvolací dôvod, ktoré sa zakladajú na porušení článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 a na nesprávnom právnom posúdení zásad týkajúcich sa práva na účinnú súdnu ochranu, smerujú proti druhej časti napadnutého rozsudku, v ktorom Súd prvého stupňa preskúmal a považoval za dôvodné druhý a tretí žalobný dôvod, ktoré mu PMOI predložila.
- 78 V tejto súvislosti treba konštatovať, že Súd prvého stupňa po tom, ako v bode 47 napadnutého rozsudku rozhodol, že sporné rozhodnutie treba zrušiť z dôvodu porušenia práv na obhajobu organizácie PMOI, v bode 48 tohto rozsudku uviedol, že napriek tomu, že za daných okolností už nebolo nevyhnutné rozhodovať o ďalších žalobných dôvodoch, preskúmal ešte aj druhý a tretí žalobný dôvod, ktoré mu boli predložené, z dôvodu ich významu pre základné právo na účinnú súdnu ochranu.
- 79 Podľa ustálenej judikatúry však Súdny dvor bezprostredne zamietá odvolacie dôvody smerujúce proti odôvodneniu rozsudku Súdu prvého stupňa uvedenému len na doplnenie, pretože nemôžu viesť k jeho zrušeniu, a teda sú neúčinné (pozri najmä rozsudky z 2. septembra 2010, Komisia/Deutsche Post, C-399/08 P, Zb. s. I-7831, bod 75, a z 29. marca 2011, Anheuser-Busch/Budějovický Budvar, C-96/09 P, Zb. s. I-2131, bod 211, ako aj citovanú judikatúru).
- 80 Vzhľadom na tieto okolnosti treba konštatovať, že druhý a tretí odvolací dôvod sú neúčinné.
- 81 Keďže žiadnemu z odvolacích dôvodov, ktoré uviedla Francúzska republika, nemožno vyhovieť, odvolanie treba zamietnuť.

O trovách

- ⁸² Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Francúzska republika nemala úspech vo svojich dôvodoch a PMOI navrhla zaviazat' ju na náhradu trov konania, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy